

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabián Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí,
Oriol Junqueras, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot,
Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras,
Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Erena Calvo
(*Rabat*), Carla Fibla (*Amman*) Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Ramon Llop, Salvador Llosà,
Glòria Matamala, Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El concert necessari

El nou sistema de finançament és més bo i més just que l'anterior, tant per a Catalunya com per al País Valencià i, en menor mesura, per a les Illes. El dèficit fiscal dels Països Catalans es reduirà una mica i, si més no, els possibles augments de població que pugava haver-hi aquests anys vinent hauran de ser compensats amb un finançament més bo. No és el finançament ideal perquè la llei que l'ha fet nàixer, l'Estatut, tampoc no era un text especialment agosarat en el capítol dedicat a aquest àmbit. A més, la llei donava primacia a les reunions bilaterals entre l'estat i la Generalitat i, finalment, tot s'ha diluït en el Consell de Política Fiscal i Financera que reuneix totes les autonomies. El nou sistema té misteris encara per resoldre, car les xifres que dona el Ministeri d'Economia espanyol i les que han interpretat les autonomies no sumen ben bé igual. Per tant, algú s'endurà una sorpresa desagradable el dia que totes les xifres es posen sobre la taula.

No és el finançament ideal perquè la solidaritat forçosa continua essent una condemna per a les nostres economies. Tot i que bona part d'Espanya s'ha modernitzat de dalt a baix en trenta anys de democràcia gràcies a aquesta solidaritat, aquesta mateixa Espanya es resisteix a canviar el sistema i reequilibrar els comptes. L'única opció que veritablement seria justa i més acostada al federalisme seria la del concert econòmic, el sistema que avui dia és vigent al País Basc i Navarra, i que els socialistes i populars que hi governen —o hi han governat— fan servir sense cap mena de recança ni mala consciència (per la manca de solidaritat que denuncien els socialistes i populars d'uns altres territoris). El concert econòmic implica que el territori recapta els impostos i després paga a l'estat la despesa que aquest farà en serveis en aquell mateix territori —és a dir, just a l'inrevés del model actual i sense desequilibris fiscals gaire remarcables.

Molt més just, eficient i clar que el nou sistema de finançament, que conserva unes quantes incògnites inquietants, perquè els comptes finals també aniran vinculats a la bona marxa de l'economia i la pressió fiscal que pugava fer cada territori. A més, el procés de millora del finançament ha de culminar d'ací a quatre anys, quan les conjuntures polítiques actuals poden haver-se girat com un mitjó. La història de les relacions de les nacionalitats històriques amb l'estat espanyol ha demostrat clarament que les incògnites d'avui són demà termes confusos que l'estat sempre interpreta a favor seu —si cal amb el Constitucional i tot l'aparell burocràtic empenyent—, amb l'excusa d'un context econòmic de crisi o com a conseqüència d'un front constitucionalista.

Si avui ja hi ha el nou finançament, demà caldrà el concert.

Als nostres lectors

El nou model de finançament ha arribat, finalment, amb algunes respostes concretes i moltes qüestions obertes. Un any després de la data límit —perquè no siga dit que la preocupació prioritària no era la crisi econòmica— i unes setmanes —mesos?— abans que el Tribunal Constitucional faça papiroflèxia amb l'Estatut i ens vengui un àliga disfressada de canari, ha arribat el finançament que tothom esperava. O el finançament, simplement. Finalment. Mirem d'analitzar-ne les virtuts i defectes i tot allò que el separa del concert econòmic, un camí de futur que defensen CiU i Esquerra i que, de tant en tant, ha estat esmentat per Iniciativa —i per alguns socialistes, com Carme Chacón— com una tendència a seguir.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net